

Diplomant: Jiří Hanuš, 5. ročník, učitelství Vv pro ZŠ, SŠ a ZUŠ, prezenční studium

Téma práce: Architektonický prostor

Oponent: PhDr. Jaroslav Bláha, Ph.D.

Východiskem diplomové práce Jiřího Hanuše byla potřeba vyrovnat se s inspirací pro svou dvourozměrnou tvorbu, kterou mu přinesla architektura. Proto také v teoretické části práce akcentoval právě ty vlastnosti architektury, které se promítly do koncepce jeho grafických cyklů a dalších podob volné dvourozměrné tvorby – tedy rytmus a řád, světlo a prostor, tvar a konstrukci. Teoretickou část práce uzavírá kapitola, která je poněkud vyčleněna z jinak důsledně promyšlené koncepce a je zaměřena na současné tendence v architektuře. Diplomant sice logicky zdůvodňuje zařazení této kapitoly v souvislosti s výtvarnou částí práce, přesto si myslím, že její problematika mohla být pořízena sevřené koncepci teoretické části a sledovat i tvorbu vybraných směrů a autorů současné architektury v souvislosti s jednotlivými aspekty. Právě tento přístup by byl z hlediska co nejtěsnější provázanosti s výtvarnou i didaktickou částí nejfunkčnější.

V prvních třech kapitolách teoretické části autor sleduje výše uvedené vlastnosti architektury v konfrontaci historické architektury – nejčastěji gotické a barokní – s moderní, postmoderní a současnou architekturou. Právě tento zorný úhel pohledu umožnil diplomantovi zpracovat uvedené kapitoly osobitě a fundovaně – navíc nechybí jeho analýzám i jistá míra expresivity svědčící o jeho upřímném zaujetí vybranou problematikou. Potěšitelné je, že i konkrétní příklady vybírá tak, aby neopakoval „čítankové“ příklady ale naopak často volí stavby, které nejsou v odborné literatuře tak frekventované a přitom velice přesvědčivě dokumentují sledovaný problém. Bylo by však vždy třeba důsledně vycházet z analýzy konkrétních staveb. Jako příklad uvedu zmínku o kubistické architektuře v kapitole Rytmus a řád v architektuře. Diplomant sice do jisté míry konkretizuje rozbor rytmu v kubistické architektuře ve srovnání s diamantovou bosáží v barokní architektuře na vyšehradských stavbách Josefa Chochola, rozhodně by však byla na místě ještě důslednější konkretizace. Zde se přímo nabízí perla Chocholovy kubistické architektury: Hodkův nájemní dům v Neklanově ulici. Navíc právě koncepce konfrontace moderní architektury s architekturou historických období přímo volá po obrazové demonstraci srovnání diamantové klenby pozdní gotiky, diamantové bosáže Carattiho Černínského paláce a detailu fasády Chocholova Hodkova domu. A ještě jednu malou výtku v souvislosti s teoretickou částí práce. Někdy se v přívalu slov ztrácejí exaktní aspekty odborné analýzy. Je to škoda, protože diplomant prokázal, že problematice rozumí a umí citlivě vybírat příklady a zvládá i odbornou terminologii. V tom vidím přínos teoretické části, který rozhodně převažuje nad naznačenými drobnými nedostatky. To platí i pro nejvíce kritizovanou kapitolu Současné tendence v architektuře. I ta vykazuje značnou míru odborné fundovanosti. Tu však oslabuje koncepční nedůslednost.

Nesporně nejkvalitnější částí práce je její výtvarná složka. Příčinou není jen mimořádná kvalita jednotlivých prací, ale i koncepční sevřenost a provázanost, která dává cyklu i přes volbu různých technik a médií obdivuhodnou kompaktnost. Nápadité je i zařazení kapitoly Téma architektonického prostoru v díle vybraných výtvarných umělců s citlivým výběrem umělců, jejichž tvorba rezonuje s pojetím výtvarných prací diplomanta.

K obhajobě doporučuji následující okruhy problémů:

1. Na konkrétních obrazových příkladech demonstруйте adekvátní znaky ostinatního rytmu (stále se opakující rytmický model) pozdně gotické, barokní a kubistické architektury
2. Z teoretické části vyberte příklady, které nejdůsledněji korespondují s koncepcí výtvarné části vaší práce.

Návrh hodnocení: Výborně (s jistými výhradami)

6.5. 2007

PhDr. Jaroslav Bláha, Ph.D.